

**«12 СТУПЕНЕЙ
НРАВСТВЕННО-ДУХОВНОГО
РОСТА»**

**ЦИТАТЫ АВТОРА ПРОГРАММЫ НРАВСТВЕННО-
ДУХОВНОГО ОБРАЗОВАНИЯ «САМОПОЗНАНИЕ»
С.А. НАЗАРБАЕВОЙ**

КӘҮСАР БҰЛАҚҚА БАСТАР ЖОЛ

ДОРОГА К РОДНИКУ

«И я убеждена, что поиск этой дороги к роднику с хрустальным источником Духовности – задача из задач для каждого... Или если хотите, назовите ее дорогой к Храму знаний о человеке. Познать себя – должен каждый».

«Ғасырлар бойы әр елдің халықтары осы біз кімбіз, не үшін өмір сүріп, қайда кетеміз, өміріміздің мағынасы неде, басты адами бағдарларымыз қандай болуы тиіс деген біртектес сұрақтар қойып отырды.

На протяжении многих веков люди разных стран и народов задавали себе одни и те же вопросы... Кто мы есть? Для чего живём и куда уходим потом? В чём смысл нашей жизни?»

«Жалпыадамзаттық құндылықтарды қайта жанданды-рып, өзіміздің бастапқы қайнар көзімізге оралу керек. Біздер, XX ғасырдың жадыдан айырылған перзенттері, үзақ пайдаланған «өркениет әдебін» жаңғыртуымыз қажет. Өйткені адам - зат ғасырлар бойы осы құндылықтарға ие болып, тиісінше пайдаланып келді ғой. Бейнелі тілмен айтқанда, руханияттың мөлдір кәусар бұлағынан үнемі сусындар отырды».

«Вникая в эти проблемы, люди искали на них ответы. В поисках истины они часто ошибались, останавливались на полпути, возвращались назад. По существу, вся история человечества есть не что иное, как постоянный и непрерывный процесс нравственного самосовершенствования».

**«Адам баласының төл ерекшелігі,
оның сол өзіне ғана тән адамдық
болмысын танытудың өзекті айғағы
болмақ. Біз әлдебіреуді тұлға дегенде,
оның айқын аңғарылатын қайталанбас
қасиетін қаперге аламыз».**

Без знаний о себе и жизни полноценным человеком ребёнок не станет. Даже если сейчас его обеспечить всем необходимым, он, повзрослев, всё равно будет одинок в так и не понятом, не познанном им мире, то есть будет духовно обделённым человеком.

«Әрбір бала өзінше шағын ғарыш, әлем деседі. Ол бұл дүниеге жай ғана емес, өзінің ерекше міндеттімен келеді. Адам баласы дегеніміз - Жоғарғы дүниеден жер бетіне жіберілген тіршілік иесі».

«Человек рождается в мире гармонии, живёт в обществе, где существуют определённые нормы морали, растёт в семье, где сложились свои традиции, моральные принципы поведения... Вместе с тем человек - существо деятельное, наделённое собственной волей. А значит, автономное, самоуправляемое. Высшая цель человека - понять, что его жизнь не есть цепь случайных событий, а целостный процесс, имеющий предназначение. Это мы и называем смыслом жизни».

«Ақиқат - біздің арымызбен үндес. Сондықтан да балаларды әрқашанда шындықты айтуға үйрету қажет. Егер де оларды балалық шақтан осыған үйрететін болсақ, кейін ол көп жағдайларда көмектесетін болады. Бірақ шындықты бәрінен бұрын мұғалімдер, ата-аналар, ересектердің өздері айтулары тиіс».

«Когда человек помогает другим бескорыстно, ничего не требуя взамен, это не проходит бесследно. Хорошее бumerангом вернётся к нему же. Не обязательно в том же виде. Природа награждает незаметно, посылая неожиданную радость, успех в каком-то сложном деле. Или здоровье станет лучше - чем не награда!»

«Жалпылай кешірім жасау мәселесі. Біздің ең үлкен ада- суымыз неде? Өкпе-назды кешіре білмеуімізде. Тіпті болмаса, өзіміз үшін кешіре білсек қой?! Бізге қиянат жасаған адамды ойша кешіре білудің өзі қоршаған ортаға дауыстап айтқанмен бірдей күшті ықпал жасайды. Эй, адам баласы, ізгі ақылға құлақ сал: дүшпандарынды кешір, жәбірлеушілерінді кешір. Кім біледі, олар сені жәбірлей тұрып, өздерінің қандай қиянат жасап қойғандарын түсінбеген де шығар. Егер де біз өкпе - назды кешіре білсек, өзімізді «жақсартып» қана қоймаймыз, өмір сүріп отырған ортамызды тазалап, жарқыратып, қайырымды ете түсеміз».

«Мы любим повторять, что всегда и во всём надо быть Человеком. А чтобы стать Человеком, надо не нарушать законов природы, постоянно ощущать себя её частицей. Каждому надо познать самого себя».

«Салауатты өмір салты дегеніміз тек тән саулығы ғана емес қой. Таза ниет, қайрымды істер, дұрыс ойлай білу - осының бәрі «денсаулық» үғымына жатады. Ал егер адам тән жағынан да, имандылық, психологиялық жағынан да сау болса, өзіне, айналасына сәуле таратпай ма? Мұндай адам теріс қылыштарға бармайды, өзіне де, табиғатқа да, қоғамға да залал келтірмейді».

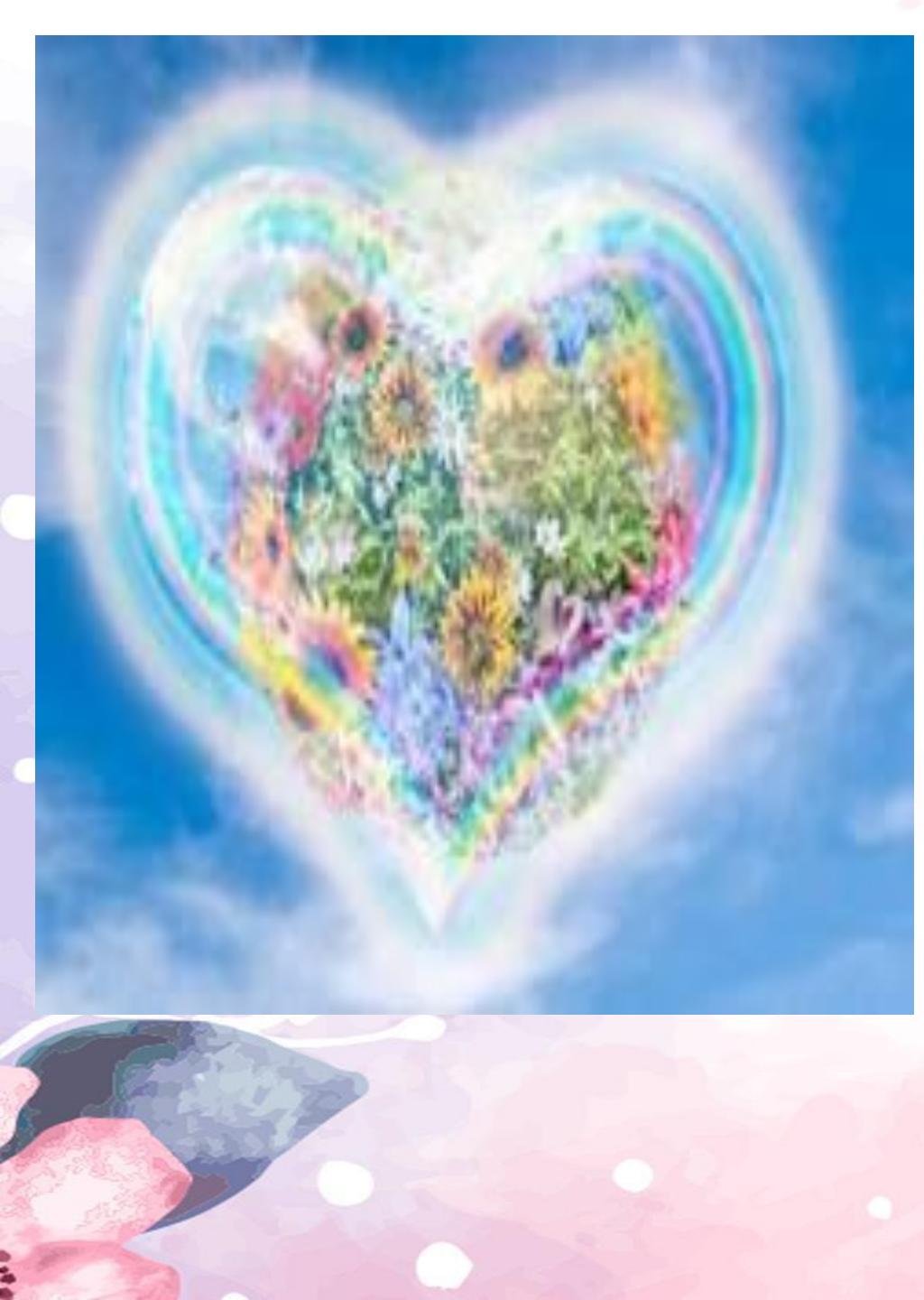

«Убеждена, что без подлинного возрождения духовной самобытности каждого из нас выздоровление человечества просто немыслимо. Мы должны вернуть в наш повседневный обиход такие бесценные качества человеческой натуры, как доброта, бескорыстная любовь, милосердие, терпение, всепрощение. И мы их, конечно, вернём, потому что другого выхода у нас нет и быть не может».

«...Біз әлде қашан ұмытып, қаперден шығарып алған ғасырлар бойғы рухани-адамгершілік білімді қайта жаңғырту қажет. Міне, біздің қазіргі қоғамымызға жетісе бермейтін рухани діңгек дәл осы болса керек».

«Я думаю, что честь - это постоянная спутница выполненного долга. Ученического или родительского, или общественного - не важно. Когда не стыдно за свои поступки и когда спокойна собственная совесть. Когда можно честно, не кривя душой, сказать самому себе: я сделал всё, что было в моих силах, кто сумеет, пусть сделает лучше».

«Адамның ерік-жігері, интеллектісі, өзіне де, өзгелерге де қайырымдылық жасауға деген ұмтылысы үлкен күш екенін түсіндім. Үңқыласың болса, тау қопаруға да болады екен.

Сколько великой силой являются воля человека, интеллект, стремление делать добро себе и людям. Горы можно свернуть, было бы только желание».

«С чего же надо начинать долгий и трудный путь переосмыслиния сделанных нами ошибок и выбора новых, а по существу - старых, но некогда забытых нами вех? Вопрос непрост. Но если бы кто-то обратился с этим вопросом ко мне, я напомнила бы ему слова Абая, который писал: «Милосердие, доброта, умение принять чужого за родного брата, желая ему благ, которые бы пожелал себе, - всё это веление сердца. И любовь - это желание сердца. Язык, повинуясь сердцу, не солжёт».

И начинать надо с основы всех основ - с Любви!»